

Ақийда дарслари (221-дарс) Дажжолнинг чиқиши (биринчи мақола)

19:00 / 27.03.2023 2497

Дажжолнинг чиқиши қиёматнинг энг катта аломатларидан биридир. Дажжол аслида унинг лақаби. Кўп алдамчилик қилиши учун шу лақабни олган. Шунингдек, у ҳақни ботил ила кўмиб ташлаш қобилиятига ҳам эга. У асли яҳудий одамдир. Мадинаи Мунавварага нисбатан машриқ тарафдан чиқади. У одамлар орасида аҳли салоҳликни ва тақвадорликни даъво қиласи. Кейинроқ худолик даъвосини қиласи. Унга жуда кўп одамлар, хусусан, яҳудийлар эргашадилар. Унинг тана тузилишида ўзига хос аломатлари бўлади. Бир кўзи теп-текис бўлади. Боласи бўлмайди. Макка ва Мадинага кира олмайди. Пешонасига «кофир» деб ёзилган бўлади.

Дажжол ҳақида кўплаб ҳадиси шарифлар келган. Баъзиларини қисқача ўрганиб чиқамиз.

أَمْنَعُ لِلْيَضْرَرِ مُنْبَرْنَاعُ
أَلْقَلْيَسْرَمَاقْ لِلْصَّلْوُسْرَمَاقْ
أَلْقَلْيَسْرَمَاقْ لِلْصَّلْوُسْرَمَاقْ

رَكَذْ مُثْ وَأَمْ بَهْ لَلَّا يَلْعَ
وُمْ كُرْدْنَ أَلْ يَنِإِ لَاقَفْ هَلْجَ دَلَّا
مَوْقُ هَرْدَنْ أَدْقَ وَأَلْيَ بَنْ نَمْ أَمْ وَ
أَلْوَقْ هَيْ فْ مُكَلْ لَوْقَ أَسْ يَنْ كَلَّوْ
رَوْعَهْ نِإِ مَوْقُلْ يَبَنْ هَلْقَيْ مَلْ
رَوْعَهْ سَيْ لَهْ لَلَّا نِإِ وَ

Ибн Умар розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

**«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам одамлар ичида туриб,
Аллоҳга лойиқ ҳамду сано айтдилар ва Дажжолни зикр қилиб:**

**«Албатта, мен сизларни ундан огоҳлантиурман. Ҳар бир набий ҳам,
албатта, ўз қавмини ундан огоҳлантирган. Лекин мен сизларга унинг
ҳақида ҳеч бир набий ўз қавмига айтмаган гапни айтаман. Шубҳасиз,
у ғилайдир. Албатта, Аллоҳ ғилаймасдир», дедилар».**

Бу ҳадиси шарифда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам, Дажжол
худолик даъвосини қилганида алданиб қолмаслик учун, унинг катта
сифатларидан бирини айтиб қўймоқдалар.

لُوسَرَنَأْ : نَعْهُ لَلَّا يَضَرَسَنَأْ نَعْ
مَلَسَ وَهْ يَلْعَهُ لَلَّا يَلْصَهُ لَلَّا
رَدْنَأَدْقَ وَأَلْيَ بَنْ نَمْ أَمْ يَلْاقَ
رَوْعَهْ نِإِ أَلْأَبَذْكَلَ رَوْعَهْ تَمْأُ

بُوْتْلَمَ وَرَوْعَأْبَسْيَلْمُكْبَرَنْإِو
رَفَأَلْيَأْرَفَكْهَيْنْيَعَنْيَب
عَبْرَأَلْأَمْهَأَوْرَمْلُكُأَرْقَي.

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қай бир набий бўлсаки, албатта, ўз умматини ғилай каззобдан огоҳлантиргандир. Огоҳ бўлинглар! Албатта, у ғилайдир. Албатта, Роббингиз ғилай эмасдир. Унинг икки кўзи орасига «каф фа ро», яъни «кофир» деб ёзилгандир. Буни ҳар бир мусулмон ўқийди», дедилар».

Тўртовлари ривоят қилишган.

Аллоҳ таоло кишиларни синаш учун Дажжолга турли нарсаларни бериб қўяди. Жумладан, у ўликни тирилтириш, ёмғир ёғдириш, ерни ҳосилдор қилиш ва шунга ўхшаш ишларга Аллоҳ таолонинг изни или имкон топади. Сўнгра ўзидан кетиб, худолик даъвосини қиласди. Ана шунда Аллоҳ таоло унинг ожизлик тарафларини зоҳир қилиб қўйгани иш беради. Унинг ғилайлиги, пешонасига «кофир» деб ёзиб қўйилганлиги ва у ўша нарсаларни ўзидан кетказа олмаслиги уни фош қиласди.

أَمْنَعُهُلَّا يَضْرَرْمُعْنَبَلَّع
هُلَّا هُلَّصَهُلَّا لُوسَرَلَّاقَهُلَّاق
نْيَعَلَا رَوْعَأْلَجَدَلَا مَلَسَوْهَيَلَع
هَلَّجَعْمَهَلَّعْشَلَا فُجَهَلَّسَيَلَا
هَأَوْرَهَأَنْهَتَنَجَهَأَنَجَهَأَرَانَهَأَنَو

نِإِ: هُطْفَلَ وَدُوَادُ وُبَأْ وُمْلُسْمُ
 حَحْفَأْ رِي صَقْ لُجَرَلْ لِجَّدَلَ حِي سَمَ
 سْيَلَ نْيَعْ لَأْ سُومْ طَمُ رَوْعَأْ دَعَجَ
 سَبْلُأْ نِإِفَ ءَأْرَجَ حَلَ وَهَئَتَ آنَبَ
 سْيَلَ مُكَبَرَنَأْ اُومَلْعَافَ مُكْيَلَعَ
 رَوْعَأْ بَ.

Ибн Умар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Дажжолнинг чап кўзи ғилай, серсоч. У билан жаннат ва дўзах бор. Унинг дўзахи жаннатдир, жаннати дўзахдир», дедилар».

Муслим ва Абу Довуд ривоят қилганлар. Абу Довуднинг ривоятида:

«Албатта, Дажжол пакана, маймок, жингалаксоч ва ғилай, кўзи теп-текис, бўртиб ҳам чиқмаган, ичкарига ҳам кирмагандир. Агар аралаш бўлган бўлса, билингки, Роббингиз ғилай эмас», дейилган.

Шу сифатларидан уни таниб олиш осон.

Дажжолнинг чап кўзи қалин эт билан қопланган бўлиб, у теп-текис ҳолда туради. Шунинг учун у «Масих», яъни «текисланган» деб ҳам аталади.

عَمَسْ نَمَ دُوَادِ يَبَأَهَيْ أَورِي فَوَ
 نِإِهِلَأَوْفَ نْيَلَفَ لِجَّدَلَابَ
 نَهَهَسْحَيَ وَهَهَيَتْأَيَلَ لُجَرَلَ

بُثَغْبَيْ مُمْوَنْ
وَأَتَاهُبْشَلَانْ
تَاهُبْشَلَانْ

Абу Довуднинг ривоятида:

«Ким Дажжолни эшитса, ундан узоқлашсин. Аллоҳга қасамки, киши унинг олдига борса, уни мўмин деб ҳисоблайди ва ундаги шубҳаларга қарамасдан унга эргашади. Ёки унга берилган шубҳалар сабабидан унга эргашади», дейилган.

Дажжолга берилган сеҳр, баъзи одамларни ўлдириб, бошқаларини тирилтириш каби нарсалар одамларни алдаб қўйиш хавфи бор. Шунинг учун унинг чиққанини эшитиш билан унга йўлиқмасликка ҳаракат қилиш керак.

(Давоми бор)

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 22 июлдаги 03-07/5979-рақамли хulosasi асосида чоп этилган.